

Příběhy našich sousedů

Jaroslav Šebek

Vypracovali: Tereza Kneblová, Vanda Vejražková, Daniela Maršíková, Eliška Dandová

Vyučující: Mgr. Radek Horák

Škola: ZŠ T. G. M. a MŠ, Svatovítská 574, Mladá Boleslav

Sešli jsme se s panem Jaroslavem Šebkem, který se narodil 11. 3 1955 v Lomnici nad Popelkou.

Ve svém životě měl velké štěstí.

„Vždycky jsem měl dobrou práci vždycky jsem měl své ty aktivní zážitky potom sem se nějak ocitnul na dobrém místě v dobrem čas a takhle to bylo i s tím skautem.“

„A ten Junák u nás fungoval bezproblému až do roku 1939 byli jsme zakladateli světového hnutí a pak přišla válka, že jo nebo fašismus k nástupu k jednáctýřicátým Junák byl zrušen.“

„No a tak ty komouši to drželi až do roku 1989 to vy už znáte z těch novodějin našich a ten Junák začal zase plnohodnotně fungovat až v roce 1990.“

Pan Šebek vstoupil do Junáka v roce 1968 v Mladé Boleslavi. Když byl skaut zrušen, odmítl se svým oddílem působit v rámci pionýrské organizace Socialistického svazu mládeže. Činnost vyvíjel na oficiálních strukturách.

„Tak jsme začali klubařit, začali jsme zakládat tramský osady začali jsme jezdit na vandry no a prostě jsme skautovali tak jako tajně dál.“

Pro svoji činnost získali krytí přes Okresní dům pionýru a mládeže, jehož ředitelem byl bývalý skaut Jiří Maršík.

Každoročně se se svým oddílem podíleli na prvomájovém průvodu.

„Prvního května 1984 jsme vyrazili do průvodu v našich krojích, protože jsme se chtěli odlišovat, protože my jsme to vedli tak skautsko-foglarovsko-nějak. A měli jsme zelený košile a modrý hmmm teda hnědý krat'asy a šátky takový zelený, světle zelený, khaki šátky a měli jsme je sepnutý turbánkem.“

„Že my když jsme tam napochodovali k té tribuně tak jak se to zastavilo to čelo průvodu tak se to tam zastavovalo tak jsme někde zhruba před Sportem dnešním. Tak se to tam zastavilo a najednou vyběh z těch diváků podle ulice nad tím jak stáli lidi tak tam vyběh nákej chlap a začal mezi nás a začal řvát hurá skauti hurá a hned přilítli policajti nevim dva, tři a stáhli ho zpátky a pak už nevim jak to dopadlo. Pro nás to mělo následek, že mě volali na okres a musel jsem to tam vysvětlovat, proč máme ty šátky, protože to připomíná vlastně skauting a museli jsme ty šátky dát pryč.“

O prázdninách jezdil se svým oddílem na letní tábory.

„Jsme byli na táboře a na letní tábory jako se dneska jezdí, jezdí dívat návštěvy různý a z ústředí jako by kontroly tehdy opravdu kontroly a přijela tam jedna soudružka.“

„My jsme tábořeli v týpkách v podstatě je máme do dnes no a ona tam začala úplně vyšilovat nojo to jste vy ten strašnej oddíl.“

„Tak zatím co jsme ji přivezli na ten tábor jeepem, kterej jsme měli tak pak zpátky už jsme ji neodvezli a ona musela šlapat až na vyhlídku. A tam zpátky jsem ji odmítl vést a ona udělala zápis, že jsme hroznej oddíl.“

Na závěr jsme se pana Šebka zeptali, co si myslí o dnešní generaci.

„Jsem rád, že máme svobodu, demokracii, ale tu si musíme hlídat a bránit není to na vždycky možná, když se o to nebudeme starat.“

